

Я знаю, що потрібно інших слів...

Євген Маланюк

Я знаю, що потрібно інших слів.
Не грішних цих, що — стерті, як монета,
Не мертвих цих, що в життєвому злі
Свій трупний яд ховають для поета.

Така доба, такий рвучкий розлив!
Та не убгать в закінченість сонета
Цей вир, і корчі, жили і вузли,
Цей лютий пруг назустріч темним метам.

Я знаю, що колись, в вечірній час,
Здивований нащадок усміхнеться
На неміч строф, на вбожество окрас,
На наших Юліянів і Люкрецій...

Гула найнеповторніша із діб,
Та не почув нічого людський дріб.

4.03.1930